REJESTR DOTYCZY:

KORBUT Czesław

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. 20.1.1910 w Starosielce

kraj: .....

zm. 3.9.1993 w Hamilton

kraj: Kanada

pochowany .....

Nr. rejestracyjny

.....

Dane personalne

Ppłk-nawigator PSP

Virtuti Militari

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 29.9.1993 - nekrolog

D-P 29.9.93

Ś. † P.

CZESŁAW KORBUT

ppłk-nawigator Polskich Sił Powietrznych, były dowódca eskadry 304 i 305 Dywizjonu. Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony 4-krotnie Krzyżem Walecznych oraz medalami polskimi i brytyjskimi, urodzony 20 stycznia 1910 r. w Starosielcach, zmarł 3 września 1993 r. w Hamilton, Canada.

Cześć Jego pamięci!

STOWARZYSZENIE LOTNIKÓW POLSKICH W WIELKIEJ BRYTANII

7433/2/12

ŚP.
CZESŁAW

ŚP.
CZESŁAW KORBUT

Dnia 3 września 1993 r., w czasie odwiedzin córki, zmarł w Victorii, B.C. w Kanadzie, śp. pułkownik dyplomowany obs. Czesław Korbut, Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych, czterokrotnie Medalem Lotniczym oraz innymi odznaczeniami wojennymi polskimi, brytyjskimi i francuskimi. Pozostawił w głębokim smutku żonę Letosławę, córkę Yvonne, zięcia Johna Pigotta, trzy wnuczki i cztery prawnuczki.

16 września odprawiona została msza św. za kolegę Czesława w kościele św. Stanisława Kostki w Hamiltonie, Ontario, przy bardzo licznej obecności kolegów, przyjaciół i znajomych.

Płk Czesław Korbut urodził się w styczniu 1910 r. w Starosielcach, pow. Białystok. Ukończył gimnazjum im. króla Zygmunta Augusta w Białymstoku. We wrześniu 1928 r. wstąpił do Szkoły Podchorążych Lotnictwa; w 1931 r. otrzymał promocję na podporucznika i przydział do 4 pułku lotniczego w Toruniu. Wojna zastaje go w Dęblinie, gdzie był wykładowcą taktyki bombardowania. Potem ewakuacja do Rumunii i Francji, a po upadku Francji — ucieczka do Anglii.

W Anglii we wrześniu 1940 r. otrzymał przydział do 305 dywizjonu bombowego, gdzie wykonał szereg lotów bojowych (30). Za swoje męstwo i odwagę udekorowany został Orderem Vistuti Militari V klasy oraz dwukrotnie Krzyżem Walecznych.

W 1943 r. dostał przydział do Inspektoratu Lotnictwa na funkcje

Weteran Nr. 868
Styczeń 1994 r.

sztabowe, gdzie awansował do stopnia majora i otrzymał angielski stopień S/Ldr'a. Wrócił do latania bojowego w dywizjonie 304 Obrony Wybrzeża i tu objął dowództwo dywizjonu i otrzymał awans do stopnia Wing Commandora. Za czyny bojowe odznaczony został Krzyżem Walecznych po raz trzeci i czwarty.

W 1944 r. został słuchaczem Wyższej Szkoły Lotniczej. W grudniu 1944 r. przydzielono go do Dowództwa Obrony Wybrzeża w stopniu podpułkownika, brytyjskiego W/C. Tu za swoją pracę otrzymał wyróżnienie — "Mentioned in Dispaches". W 1945 r. otrzymał przydziały sztabowe w Polskich Siłach Zbrojnych i awans do stopnia Group Capitain'a (brytyjski stopień RAF-u, odpowiednik pułkownika) i pełnił funkcje oficera łącznikowego w Ministerstwie Lotnictwa.

Po wojnie był w Londynie jednym z pierwszych założycieli Stowarzyszenia Lotników Polskich oraz jednym z redaktorów książki o lotnictwie polskim — *Destiny can wait.*

Po przejściu do cywila wyemigrował do Kanady i osiedlił się w Hamilton, Ontario, pracując w Stanley Steel, a wieczorami uczęszczając na uniwersytecie na kursy związane z pracą zawodową. W końcu został dyrektorem produkcji w Stanley Steel.

Był organizatorem Skrzydła Kraków, od 1949 r. — członkiem Placówki 163 SWAP w Hamilton, Ont., w której pracy brał bardzo czynny udział. Zorganizował pierwszą placówkę Skarbu Narodowego w Hamilton. Brał czynny udział w organizowaniu i reprezentowaniu Polonii kanadyjskiej. Zawsze miał czas, by komuś poradzić, pocieszyć i pomóc.

Cześć Jego pamięci!

A. Przewoźny
— adiutant fin.